

OCHRONA KONSUMENCKA PRZEDSIĘBIORCÓW

redakcja Witold Chomiczewski

Witold Chomiczewski, Kinga Majczak-Górecka

Adam Szkurłat, Michał Żmijewski

PRAWO W PRAKTYCE

OCHRONA KONSUMENCKA PRZEDSIĘBIORCÓW

redakcja Witold Chomiczewski

Witold Chomiczewski, Kinga Majczak-Górecka

Adam Szkurłat, Michał Żmijewski

PRAWO W PRAKTYCE

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

Stan prawny na 1 stycznia 2021 r.

Wydawca
Monika Pawłowska

Redaktor prowadzący
Tomasz Pietrzak

Opracowanie redakcyjne
Joanna Ośka

Projekt okładek serii
Wojtek Kwiecień-Janikowski, Przemek Dębowski

prawolubni

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

Szanujmy prawo i własność
Więcej na www.legalnakultura.pl
Polska Izba Książki

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2021

ISBN 978-83-8223-340-7

Dział Praw Autorskich
01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33
tel. 22 535 82 19
e-mail: ksiazki@wolterskluwer.pl

księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	11
Słowo wstępne – Witold Chomiczewski	13
Rozdział 1	
Przedsiębiorcy objęci częściową ochroną konsumencką	
– Michał Żmijewski	15
1. Wprowadzenie	15
2. Przesłanki objęcia przedsiębiorcy uprawnieniami konsumenckimi	17
2.1. Osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą	18
2.2. Zawarcie umowy bezpośrednio związanej z prowadzoną działalnością gospodarczą	19
2.3. Brak zawodowego charakteru zawieranej umowy	27
2.4. Trudności praktyczne związane z oceną „zawodowego charakteru” umowy	33
3. CEIDG jako kryterium oceny „zawodowego charakteru” danej umowy	37
4. Wdrożenie mechanizmów weryfikujących charakter umowy po stronie przedsiębiorców	44
4.1. Rozszerzenie uprawnień konsumenckich na wszystkie osoby fizyczne mocą umowy	46
4.2. Postanowienie dotyczące zawodowego charakteru umowy w nieustalonym indywidualnie wzorcu umownym	47

4.3. Możliwość zawierania umów wyłącznie z kontrahentami niepodlegającymi pod przepisy konsumenckie	48
4.4. Odbieranie dobrowolnych oświadczeń dotyczących zawodowego charakteru umowy	52
5. Działania wdrożeniowe rekomendowane w kontekście wejścia w życie ustawy nowelizującej	57
6. Regulacje konsumenckie mogące znaleźć zastosowanie w odniesieniu przedsiębiorców jednoosobowych	60

Rozdział 2

Ochrona części przedsiębiorców na podstawie przepisów o klauzulach niedozwolonych – Witold Chomiczewski	61
1. Wprowadzenie	61
2. Klauzule niedozwolone – istota	64
2.1. Brak indywidualnego uzgodnienia	65
2.2. Kształtowanie praw i obowiązków w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami	67
2.3. Rażąco naruszenie interesów	73
2.4. Główne świadczenia stron	76
2.5. Skutek uznania postanowienia za niedozwolone	77
3. Lista szarych klauzul	78
3.1. Znaczenie listy	78
3.2. Wyłączenie lub ograniczenie odpowiedzialności za szkody na osobie	80
3.3. Wyłączenie lub istotne ograniczenie odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania	81
3.4. Wyłączenie lub istotne ograniczenie potrącenia wierzycelności	82
3.5. Zezwolenie na przeniesienie praw i przekazanie obowiązków wynikających z umowy bez zgody	83
3.6. Uzależnienie zawarcia umowy od przyrzeczenia zawierania w przyszłości dalszych umów podobnego rodzaju	84

3.7. Uzależnienie zawarcia, treści lub wykonania umowy od zawarcia innej umowy, która nie ma bezpośredniego związku	84
3.8. Uzależnienie spełnienia świadczenia od okoliczności zależnych jedynie od przedsiębiorcy proponującego treść umowy	85
3.9. Przyznanie uprawnienia do dokonywania wiążącej interpretacji umowy	86
3.10. Uprawnienie do jednostronnej zmiany umowy bez ważnej przyczyny w niej wskazanej	86
3.11. Uprawnienie do stwierdzania zgodności świadczenia z umową	87
3.12. Wyłączenie obowiązku zwrotu uiszczonych zapłaty za świadczenie niespełnione w całości lub w części	87
3.13. Utrata prawa żądania zwrotu świadczenia spełnionego wcześniej	88
3.14. Pozbawiają wyłącznie kontrahenta prawa do rozwiązania umowy, odstąpienia od niej lub jej wypowiedzenia	88
3.15. Zastrzeżenie dla przedsiębiorcy proponującego umowę uprawnienia do wypowiedzenia umowy zawartej na czas nieoznaczony, bez wskazania ważnych przyczyn i terminu wypowiedzenia	89
3.16. Nałożenie obowiązku zapłaty ustalonej sumy na wypadek rezygnacji z zawarcia lub wykonania umowy	89
3.17. Nałożenie obowiązku zapłaty rażąco wygórowanej kary umownej lub odstępnego na wypadek niewykonania zobowiązania lub odstąpienia od umowy	90
3.18. Przedłużenie umowy zawartej na czas oznaczony, o ile nie zostanie złożone przeciwne oświadczenie	91
3.19. Przyznanie uprawnienia do jednostronnej zmiany, bez ważnych przyczyn, istotnych cech świadczenia	92

3.20. Przyznanie prawa do określenia lub podwyższenia ceny lub wynagrodzenia bez przyznania prawa odstąpienia od umowy	92
3.21. Uzależnienie odpowiedzialności	93
3.22. Obowiązek wykonania zobowiązania mimo niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez przedsiębiorcę proponującego zawarcie umowy	95
3.23. Wyłączenie jurysdykcji sądów polskich lub poddanie jej pod rozstrzygnięcie sądu polubownego, lub zmiana właściwości miejscowej	95
4. Konsekwencje zmian. Na co trzeba zwrócić szczególną uwagę?	96
4.1. Określenie statusu kontrahenta i dopasowanie wzoru umowy	96
4.2. Przegląd wzorów umów	97
4.3. Szkolenie osób zajmujących się sprzedażą i obsługą klientów	97

Rozdział 3

Nowe ukształtowanie uprawnień z rękojmi dla części

przedsiębiorców – Kinga Majczak-Górecka	99
1. Wprowadzenie	99
2. Rękojmia – istota	101
2.1. Wada fizyczna a wada prawna	106
3. Konsekwencje związane z przyjętymi zmianami	109
3.1. Zapewnienie publiczne	110
3.2. Domniemanie istnienia wady w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego	115
3.3. Zwolnienie od odpowiedzialności sprzedawcy	116
3.4. Odstąpienie, obniżenie ceny, wymiana rzeczy	118
3.5. Obowiązek wymiany rzeczy na wolną od wad, usunięcie wady	121
3.6. Demontaż i ponowne zamontowanie rzeczy	123
3.7. Termin udzielenia odpowiedzi na żądanie	125
3.8. Terminy reklamacyjne	130

3.9. Odesłanie rzeczy na koszt i niebezpieczeństwo sprzedawcy	132
3.10. Odpowiedzialność z tytułu rękojmi	133
3.11. Termin na stwierdzenie wady	134
3.12. Termin przedawnienia roszczeń o usunięcie wady lub wymianę rzeczy na wolną od wad	136
4. Modyfikacja odpowiedzialności sprzedawcy po nowelizacji	138
5. Zmiany w zakresie procedury reklamacyjnej	139
6. Roszczenia sprzedawcy w związku z wadliwością rzeczy sprzedanej	141

Rozdział 4

Odstąpienie przez przedsiębiorcę od umowy zawartej na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa

– Adam Szkurłat	147
1. Wprowadzenie	147
2. Praktyczne aspekty realizacji prawa odstąpienia	153
2.1. Oświadczenie o odstąpieniu od umowy	153
2.2. Termin do odstąpienia od umowy	161
2.3. Skutki odstąpienia od umowy	170
2.3.1. Zasady rozliczeń między stronami w związku z realizacją prawa odstąpienia od umowy zawartej na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa	173
2.3.2. Obowiązki przedsiębiorcy-sprzedawcy	173
2.3.3. Obowiązki przedsiębiorcy korzystającego z uprawnień konsumenckich	174
2.4. Wyłączenia prawa do odstąpienia od umowy	176
3. Konsekwencje zmian. Na co trzeba zwrócić szczególną uwagę?	181

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i wprowadzające – Adam Szkurłat	183
1. Uwagi ogólne	183
2. Przepisy intertemporalne	185
3. Podsumowanie	194

SŁOWO WSTĘPNE

Celem ustawy z 11.07.2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych (Dz.U. poz. 1495) było, jak już sama jej nazwa wskazuje, stworzenie bardziej przyjaznych ram prawnych dla prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce. Niestety jednak nie wszystkie rozwiązania tej ustawy prowadzą do osiągnięcia tego celu. Na jej podstawie bowiem od 1.01.2021 r. do osoby fizycznej zawierającej umowę bezpośrednio związaną z jej działalnością gospodarczą, gdy z treści tej umowy wynika, że nie posiada ona dla niej charakteru zawodowego, wynikającego w szczególności z przedmiotu wykonywanej przez nią działalności gospodarczej, udostępnionego na podstawie przepisów o CEIDG, stosowane będą przepisy dotyczące konsumenta zawarte w art. 385¹–385³ k.c., art. 566 i n. k.c. oraz w art. 27 i n. u.p.k. Osoby prowadzące indywidualną działalność gospodarczą w części zawieranych przez nie umów będą zatem objęte ochroną wynikającą z niedozwolonych postanowień umownych, rękojmi w „wariancie konsumenckim” oraz z prawa odstąpienia od umowy zawartej na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa.

Wprowadzona zmiana nasuwa wiele wątpliwości natury prawnej. Przede wszystkim, nie jest oczywiste, czy w ogóle była potrzebna. Definicja konsumenta zawarta w art. 22¹ k.c. obejmuje bowiem także osobę, która dokonuje czynności prawnych w tzw. celu mieszanym, który nie jest bezpośrednio związany z jej działalnością gospodarczą lub zawodową. Dodatkowo, sformułowania użyte w nowych przepisach nie są jednoznaczne i niekoniecznie są dopasowane do siatki pojęciowej Kodeksu cywilnego. Te dwa elementy z pewnością nie ułatwiają stosowania nowych przepisów.

Konsekwencje rozszerzenia ochrony konsumenckiej, we wskazanym zakresie, na niektóre umowy zawierane przez przedsiębiorców jednoosobowych są daleko idące. Do dotychczasowego podziału podmiotów biorących udział w obrocie cywilnoprawnym na przedsiębiorcę i konsumenta, dodają kategorię pośrednią w postaci przedsiębiorcy jednoosobowego objętego w pewnych umowach częścią ochrony konsumenckiej. Powoduje to konieczność ustalania przez przedsiębiorców proponujących zawarcie umowy, z kim mają do czynienia. Do każdej z tych grup zastosowanie znajdą inne regulacje prawne. Biorąc pod uwagę zasygnalizowane wątpliwości prawne wywoływane przez omawianą w niniejszej publikacji nowelizację, nie będzie to zadanie proste. Z ową koniecznością rozróżnienia trzech grup klientów ściśle związana jest potrzeba dokonania przeglądu wszystkich wzorów umów, procedur reklamacyjnych, zasad obsługi klientów, wzorów oświadczenia o odstąpieniu od umowy stosowanych w sklepach internetowych i informacji przekazywanych do tej pory jedynie konsumentom w oparciu o ustawę z 30.05.2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U. z 2020 r. poz. 287). Następnie konieczne jest wypracowanie nowych wzorców umownych, szablonów informacji i procedur stosowanych względem nowej grupy klientów.

Jest to złożone zadanie. Dlatego w niniejszej publikacji duży nacisk został położony na przystępne wyjaśnienie, kiedy należy stosować rozszerzenie uprawnień konsumenckich na niektórych przedsiębiorców jednoosobowych, a także wyjaśniono regulacje dotyczące niedozwolonych klauzul umownych, rękojmi w wariacie konsumenckim oraz odstąpienia od umowy zawartej na odległość lub poza lokalem przedsiębiorstwa. Osobny rozdział został poświęcony problematyce intertemporalnej, czyli od kiedy należy stosować nowe zasady.

Celem książki jest ułatwienie Czytelnikom radzenia sobie z nowymi regulacjami.

To opracowanie nigdy nie trafiłoby do Państwa rąk, gdyby nie zaangażowanie wszystkich Autorów. Bardzo im dziękuję za wspólną pracę nad tą publikacją w niełatwym, z powodu pandemii COVID-19, czasie.

r.pr. Witold Chomiczewski LL.M.

Rozdział 2

OCHRONA CZĘŚCI PRZEDSIĘBIORCÓW NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O KLAUZULACH NIEDOZWOLONÝCH

1. Wprowadzenie

Na mocy art. 1 pkt 1 ustawy nowelizującej do Kodeksu cywilnego dodano art. 385⁵. Na jego podstawie zawarte w art. 385¹–385³ k.c. przepisy dotyczące konsumenta stosowane będą również do osoby fizycznej zawierającej umowę bezpośrednio związaną z jej działalnością gospodarczą, gdy z treści tej umowy wynika, że nie posiada ona dla niej charakteru zawodowego, wynikającego w szczególności z przedmiotu wykonywanej przez nią działalności gospodarczej, udostępnionego na podstawie przepisów o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Pod tą długą definicją należy rozumieć przedsiębiorców jednoosobowych w zakresie części zawieranych przez nich umów¹.

Artykuły 385¹–385³ k.c. normują ochronę konsumenta przed niedozwolonymi postanowieniami umownymi, które są także zwane klauzulami abuzywnymi. Na tę regulację składają się:

- definicja niedozwolonego postanowienia umownego – art. 385¹ k.c.;

¹ Zob. szerzej rozdział 2.

- określenie kryteriów i momentu, które należy uwzględnić, dokonując oceny danego postanowienia umowy pod kątem jego zgodności z dobrymi obyczajami – art. 385² k.c.;
- określenie listy postanowień, które w razie wątpliwości uznaje się za niedozwolone – art. 385³ k.c.

Powyższe przepisy są częścią regulacji dotyczącej wzorców umownych, choć co trzeba zaznaczyć, obejmują także postanowienia znajdujące się poza wzorcem, lecz nieuzgodnione indywidualnie². Wykształcenie się wzorców umownych było konsekwencją rozwoju masowej produkcji i wymiany towarów³. Stworzyło to potrzebę szybkiego zawierania umów według określonych wcześniej szablonów oraz bez ich negocjowania między stronami. W konsekwencji, powstała kategoria umów adhezyjnych, czyli takich, przy których decyzja drugiej strony sprowadza się praktycznie tylko do tego, czy umowę zawrzeć, czy też nie. Natomiast nie występują już negocjacje poszczególnych jej postanowień. Stąd często mówi się o „przystąpieniu” do umowy adhezyjnej, co dobrze oddaje jej istotę⁴.

Przykład

Pan Marek – przedsiębiorca prowadzący zakład wulkanizacyjny – chce zakupić drukarkę. W jednym ze sklepów internetowych znalazł odpowiedni dla siebie model w dobrej cenie. W celu zakupu musi założyć konto w tym sklepie, co jest możliwe tylko po akceptacji regulaminu. Nie ma możliwości negocjowania treści regulaminu. Decyzja pana Marka ogranicza się do zawarcia albo rezygnacji z zawarcia umowy.

Z taką formą zawierania umów łączy się potrzeba ochrony ich słabszej strony. W modelowym ujęciu słabsza pozycja przystępującego do umowy adhezyjnej przejawia się na płaszczyźnie wiedzy oraz w sytuacji ekonomicznej⁵. Przedsiębiorca przygotowujący wzorec umowny ma

² J. Gudowski, *Kodeks cywilny. Komentarz*, 2018, uwaga 9 do art. 385¹.

³ Z. Radwański, *Zobowiązania – część ogólna*, Warszawa 2003, s. 113.

⁴ G. Karaszewski [w:] *Kodeks cywilny. Komentarz*, 2019, red. J. Ciszewski, P. Nazaruk, uwaga 3 do art. 384.

⁵ Z. Radwański, *Zobowiązania – część ogólna*, Warszawa 2003, s. 140.

bowiem lepsze rozeznanie w zakresie istoty i szczegółowych postanowień proponowanej umowy. Dodatkowo, to przedsiębiorca stosujący wzorzec ma towar lub usługę, na której zależy klientowi, co przekłada się na pewną presję wywieraną na niego, która jest tym większa, im mocniejsza jest pozycja rynkowa sprzedawcy lub usługodawcy. W wielu przypadkach dochodzi do tego dodatkowy, praktyczny element. Jest nim brak warunków lub czasu na dokładne przeanalizowanie treści proponowanej umowy. Często wymagałoby to skorzystania z pomocy prawnika, by dobrze zrozumieć sens umowy, a klient nie ma na to zwyczajnie czasu lub koszty byłyby nieadekwatne do wartości samej umowy. Stąd konieczne stało się wprowadzenie rozwiązań prawnych, które przywrócą równowagę relacji obu stron umowy.

Ważne!

Zadaniem regulacji dotyczącej niedozwolonych postanowień umownych jest przywrócenie równowagi między stronami umowy. Jest ona zaburzana w efekcie braku możliwości negocjowania umowy i silniejszej pozycji przedsiębiorcy korzystającego ze wzorca umownego.

Dla zapewnienia faktycznego urzeczywistnienia ochrony konsumentów przed niedozwolonymi postanowieniami umownymi jest ona realizowana w ramach kontroli abstrakcyjnej oraz indywidualnej. Kontrola abstrakcyjna polega na weryfikacji danego postanowienia wzorca umownego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 23b i n. u.o.k.k. W jej ramach organ weryfikuje dane postanowienie w sposób abstrakcyjny, czyli nie na gruncie konkretnej sprawy. Jeżeli zostanie ono uznane za niedozwolone, wydawana jest decyzja o uznaniu postanowienia wzorca umowy za niedozwolony i zakazująca jego wykorzystania. Takie decyzje mają rozszerzoną skuteczność, co wynika z art. 23d u.o.k.k. Oznacza to, że obejmują danego przedsiębiorcę oraz wszystkich konsumentów, którzy zawarli z nim umowę na podstawie danego wzorca umownego.

Kontrola indywidualna natomiast jest realizowana w odniesieniu do każdej indywidualnej sprawy i może być prowadzona przez każdy sąd

powszechny. Wówczas analizowana jest nie abstrakcyjna sytuacja, lecz konkretna z uwzględnieniem kryteriów wskazanych w art. 385² k.c.⁶

Do tej pory omawiana regulacja była stosowana do konsumentów w rozumieniu art. 22¹ k.c. W odniesieniu do umów zawartych począwszy od 1.01.2021 r.⁷ znajdzie również zastosowanie do pewnej części umów zawieranych między przedsiębiorcą a klientem w osobie przedsiębiorcy prowadzącego indywidualną działalność gospodarczą. Przy czym, co istotne, obejmie jedynie kontrolę indywidualną. Kontrola abstrakcyjna nadal pozostanie zarezerwowana jedynie dla konsumentów.

2. Klauzule niedozwolone – istota

Zgodnie z art. 385¹ § 1 k.c. konsumenta nie wiążą postanowienia umowne, które nie były z nim indywidualnie uzgodnione i kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy. Dodatkowo przepis wyjaśnia, że takimi postanowieniami nie będą te, które określają główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. Od 1.01.2021 r. postanowienia spełniające wskazane warunki nie będą także wiązały przedsiębiorców jednoosobowych, jeżeli umowa będzie spełniała kryteria określone w art. 385⁵ k.c.⁸

Ważne!

Niedozwolone postanowienie umowne musi spełniać następujące przesłanki:

- nie może być uzgodnione indywidualnie,
- musi kształtować prawa i obowiązki konsumenta lub przedsiębiorcy jednoosobowego w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami,
- musi rażąco naruszać interesy konsumenta lub przedsiębiorcy jednoosobowego,

⁶ Na temat tych kryteriów zob. szerzej rozdział .2.2.

⁷ W zakresie regulacji intertemporalnej zob. szerzej rozdział 5.

⁸ Zob. szerzej rozdział 1.

- nie może być postanowieniem określającym główne świadczenia stron, chyba że nie zostało to postanowienie sformułowane w sposób jednoznaczny.

Przed omówieniem powyższych przesłanek konieczna jest odpowiedź na pytanie, co należy rozumieć przez postanowienie umowne. Czy będzie nim jedynie cały paragraf, cały ustęp lub punkt umowy? Czy też także zdanie lub jego fragment? Przyjmuje się, że przez postanowienie należy rozumieć nawet jedno zdanie lub jego część. W tym ostatnim przypadku istotne jest jedynie, by po wyeliminowaniu części zdania lub postanowienia z umowy jego pozostała część zachowywała sens⁹.

2.1. Brak indywidualnego uzgodnienia

Niedozwolonym postanowieniem umownym może być jedynie takie, które nie zostało uzgodnione indywidualnie. Zgodnie z art. 385¹ § 3 k.c. tak będą kwalifikowane te postanowienia umowy, na które konsument, a od 1.01.2021 r. również indywidualny przedsiębiorca, nie mieli rzeczywistego wpływu. Jak wyjaśnia dalej ustawodawca brak takiego wpływu dotyczyć będzie w szczególności postanowień przejętych do umowy z wzorca zaproponowanego przez przedsiębiorcę.

Przykład

Przykładowa sp. z o.o. zajmuje się sprzedażą kafli podłogowych. Pani Anna prowadząca zakład kosmetyczny zamawia do niego kafle i podpisuje zamówienie, na którego odwrocie znajduje się regulamin sprzedaży. Składające się nań postanowienia nie były uzgodnione indywidualnie. Pani Anna nie miała żadnego wpływu na ich treść.

Pojawia się wątpliwość, jak rozumieć rzeczywisty wpływ. Czy chodzi o przypadki, gdy faktycznie konsument lub indywidualny przedsiębiorca objęty ochroną zgodnie z art. 385⁵ k.c. zaproponował zmiany w umowie lub nowe postanowienia i zmiany te były negocjowane swobodnie,

⁹ J. Gudowski, *Kodeks cywilny. Komentarz*, 2018, uwaga 9 do art. 385¹.

czy też o możliwość wpływu, z której ta osoba nie skorzystała. Przy tej drugiej interpretacji chodziłoby zatem o te przypadki, gdy możliwość istniała, ale konsument lub indywidualny przedsiębiorca nie był jej świadomy. Takie podejście zawęzałoby ochronę, dlatego należy je odrzucić¹⁰ i kierować się pierwszą interpretacją. Przez rzeczywisty wpływ zatem trzeba rozumieć tylko te przypadki, gdy faktycznie doszło do swobodnych negocjacji danego postanowienia, były zgłaszane propozycje jego zmian i zostały one w części przyjęte lub zgłaszający je wycofał się z tych propozycji w zamian za inne korzyści.

Przykład

Pan Marek – przedsiębiorca prowadzący zakład wulkanizacyjny – chce wykupić stałą usługę serwisową swojej drukarki. Wykonawca przedkłada mu wzorzec umowy. Pan Marek proponuje zmianę w postanowieniu odnoszącym się do możliwości odstąpienia od umowy przez wykonawcę, jeżeli Pan Marek opóźni się z zapłatą o 14 dni. Strony negocjują tę zmianę, ale Pan Marek wycofuje się ze swojej propozycji, bo w zamian Wykonawca zagwarantował realizację zgłoszenia w 1 dzień roboczy, zamiast 3. Z uwagi na to, że Pan Marek miał rzeczywisty wpływ na postanowienie o możliwości odstąpienia od umowy – zaakceptował jego treść w zamian za inną korzyść – postanowienie jest indywidualnie uzgodnione i nie może być niedozwolonym postanowieniem umownym.

W praktyce pojawiają się wątpliwości, czy możliwość indywidualnych negocjacji części postanowień oznacza, że każde postanowienie z takiej umowy powinno być traktowane jako indywidualnie uzgodnione. Przepis art. 385¹ § 3 k.c. wyraźnie odnosi rzeczywisty wpływ do konkretnych postanowień umowy („te postanowienia umowy”). W konsekwencji zatem możliwość wywarcia wpływu na niektóre postanowienia umowy nie sprawi, że cała umowa, tj. każde jej postanowienie, będzie potraktowane jako uzgodnione indywidualnie.

¹⁰ J. Gudowski, *Kodeks cywilny. Komentarz*, 2018, uwaga 11 do art. 385¹.

Od 1 stycznia 2021 r. ochroną konsumencką objęto przedsiębiorców jednoosobowych, w zakresie zawierania przez nich umów niebędących przedmiotem ich działalności gospodarczej.

W publikacji omówiono w szczególności:

- co w praktyce powinni zrobić sprzedawcy, by dostosować swoje wzory umów, regulaminy oraz procedury reklamacyjne do nowych przepisów,
- jak należy rozumieć pojęcie umów zawieranych w ramach działalności gospodarczej, ale nieposiadających dla danego przedsiębiorcy charakteru zawodowego,
- na jakie uprawnienia, będą mogli powoływać się przedsiębiorcy jednoosobowi,
- jakie są różnice w interpretacji przepisów służących do tej pory ochronie konsumentów, gdy stosowane będą do przedsiębiorców.

W książce znalazło się także omówienie kwestii intertemporalnych.

Publikacja przeznaczona jest dla menedżerów i osób zajmujących się e-handlem, ponieważ nowe przepisy wymuszają zmianę treści umów i procedur reklamacyjnych. Zainteresuje także prawników praktyków, którym pomoże przygotować się do prowadzenia spraw uwzględniających znowelizowane przepisy.

Witold Chomiczewski – radca prawny i wspólnik w Lubasz i Wspólnicy – Kancelarii Radców Prawnych sp.k.; pełnomocnik Izby Gospodarki Elektronicznej ds. legislacji; specjalizuje się w prawie IT, danych osobowych, nowych technologii i ochronie konsumentów; współautor wielu komentarzy.

Kinga Majczak-Górecka – adwokat w Lubasz i Wspólnicy – Kancelarii Radców Prawnych sp.k. gdzie zajmuje się głównie obszarem ochrony danych osobowych.

Adam Szkurtat – adwokat w Lubasz i Wspólnicy – Kancelarii Radców Prawnych sp.k.; autor kilkunastu publikacji z zakresu prawa cywilnego, e-commerce oraz ochrony danych osobowych.

Michał Żmijewski – adwokat w Lubasz i Wspólnicy – Kancelarii Radców Prawnych sp.k., w której zajmuje się m.in. prawem IT, prawem autorskim, ochroną danych osobowych, prawem ochrony konkurencji i konsumentów; współautor komentarza do ustawy o ochronie danych osobowych.

ISBN 978-83-8223-340-7

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA 801 04 45 45

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUPER.PL

WWW.PROFINFO.PL

CENA 99 ZŁ (W TYM 5% VAT)